

Bemærkninger til forslag til Landstingslov nr. xx af xx.xxx 2001 om ændring af Landstingslov om fangst og jagt

Almindelige bemærkninger

Det foreliggende forslag til landstingslov om ændring af Landstingslov nr. 12. af 29. oktober 1999 om fangst og jagt indeholder ændringer på 5 områder.

Den første ændring omhandler de indtægtskriterier, som skal være opfyldt for at opnå tilladelse til erhvervsmæssig fangst og jagt. Forslaget indebærer, at personers indtægter ved at arrangere betalingsjagt og fra beskæftigelse som guide i forbindelse med betalingsjagt medregnes i brutto-indkomsten på lige fod med indkomst fra fangst, jagt og fiskeri.

Den anden ændring går ud på at give adgang til, at sociale institutioner kan tildeles erhvervsjagtbevis. Det omfatter institutioner, der som et led i deres socialpædagogiske arbejde anvender fangst og jagt som metode.

Den tredje ændring omhandler mulighed for at personer, som tidligere har boet i Grønland, på et senere tidspunkt kan opnå licens til fritidsfangst og fritidsjagt på kvoterede arter uden påny at skulle opfylde kravet om 2 års folkeregisteradresse i Grønland.

Den fjerde ændring består i, at der gives mulighed for at opkræve en afgift i forbindelse med betalingsfangst- og jagt i stedet for et gebyr. Dette indebærer, at der kan skabes indtægter for samfundet, idet en afgift kan fastsættes til et højere beløb end et gebyr, der alene kan dække udgifterne ved administrationen af ordningen.

Den femte ændring består i, at der indsættes bestemmelser om frakendelse af retten til at have eller erhverve jagtbevis i visse nærmere bestemte situationer.

Et forslag til en ny samlet fangst- og jagtlov har været til høring hos de enkelte medlemmer af Fangstrådet, samtlige kommuner, Kangerlussuaq Borgerråd, Rigsombudsmanden, Politimesterembedet, Grønlands Kommando, Direktoratet for Miljø og Natur og Direktoratet for Sociale Anliggende og Arbejdsmarked.

I forbindelse med en planlagt fremsættelse af forslag til naturbeskyttelseslov og dyreværnslov til FM 2002, vil der være behov for en række tilpasninger i landstingsloven om fangst og jagt. Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt at

fremstille forslag til en gennemgribende revision af fangst- og jagtloven i forbindelse med fremsættelsen af naturbeskyttelsesloven og dyreværnsloven.

Det foreliggende forslag indeholder således de ændringer, som det anses for hensigtsmæssigt at gennemføre på nuværende tidspunkt.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Der er ingen væsentlige administrative konsekvenser af forslaget. Forslaget indebærer, at der kan forventes indtægter til Landskassen fra betalingsjagt og fangst. Indtægtsprovenuet er vanskeligt at budgettere, da der ikke er erfaringer med, hvor store afgifter, det er realistisk at opkræve, uden at dette begrænser udviklingen af aktiviteterne.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Til § 1.

Til nr. 1.

Ændringen af bestemmelsen indebærer, at indkomst ved arrangering af betalingsjagt eller fra beskæftigelse som guide i forbindelse med betalingsjagt indregnes i pågældende personers indkomst på lige fod med indkomst ved fangst, jagt og fiskeri. Hensigten er, at de pågældende personer, som udøver aktiviteter ved betalingsjagt og som guide ved betalingsjagt ikke skal stilles ringere, end personer, som alene er beskæftiget med traditionelt fangst, jagt og fiskeri, ved afgørelser om, hvorvidt de kan opnå tilladelse til erhvervsrettet fangst og jagt.

Til nr. 2.

Der gives med denne bestemmelse mulighed for at visse institutioner efter konkret ansøgning om dispensation kan få udstedt et erhvervsjagtbevis. De pågældende institutioner skal anvende fangst, jagt eller fiskeri som en del af metoden i det socialpædagogiske arbejde.

Erhvervsjagtbeviset udstedes til selve institutionen og ikke til enkeltpersoner i institutionen. Det betyder, at de pågældende personer i institutionen ikke er omfattet af retten til at udnytte erhvervsjagtbeviset, når de forlader institutionen. Dette gælder såvel personale som klienter.

Til nr. 3.

Den indsatte bestemmelse omhandler retten til at erhverve licens til fritidsfangst og fritidsjagt jagtbevis til kvoterede arter for personer, som har haft bopæl i Grønland i en sammenhængende periode på mindst 2 år inden for de seneste 10 år. De pågældende personer vil umiddelbart ved tilbagekomst og tilmelding til folkeregistret her i landet kunne erhverve licens til kvoterede arter uanset, at de ikke opfylder hovedreglen i § 5, stk. 1, om folkeregisteradresse i Grønland i de seneste 2 år forud for ansøgningstidspunktet. Det er dog en forudsætning, at de pågældende opfylder de øvrige betingelser, som fastsættes for licens til fritidsjagt på bestemte kvoterede arter. Dette kan eksempelvis være bestemmelser om, at der skal erhverves jagtbevis eller søges licens inden bestemte tidsfrister.

Betingelserne om folkeregisteradresse forventes normalt at skulle dokumenteres ved folkeregisterudskrift.

Der er tale om objektive kriterier for opnåelse af licens, og dette indebærer, at alle der opfylder disse kriterier behandles lige.

Til nr. 4.

Bestemmelserne om betalingsjagt er blevet til for at kunne imødekomme den efterspørgsel, der er fra turisterne om at kunne gå på jagt i Grønland og samtidig sikre, at der skabes indtægter til samfundet. Landsstyret bemyndiges til at udstede nærmere regler for afvikling af betalingsjagten. Landsstyret bemyndiges endvidere til at opkræve afgift for betalingsjagt.

Indtægterne fra afgiften ved betalingsjagt forudsættes fastsat i en tekstanmærkning til de årlige landstingsfinanslove, og den forventede indtægt indtægtsføres på en konto hertil i landstingsfinanslovene.

Til nr. 5.

På baggrund af en henvendelse fra Landstingets Ombudsmand, er der indsat bestemmelser, som regulerer adgangen fratagelse af retten til at have eller erhverve jagtbevis.

Fratagelsen sker ved dom. Der kan blive tale om enten tidsbegrænset frakendelse eller frakendelse indtil videre.

Såfremt der er tale om frakendelse indtil videre, kan vedkommende efter 5 år begære spørgsmålet om ophør af frakendelsen indbragt til ny afgørelse. En sådan afgørelse

om ophør af frakendelsen træffes ved kendelse. En begæring om ophør af frakendelse indtil videre, som ikke imødekommes, kan påny indbringes til prøvelse, men tidligst 2 år efter, at den første begæring er afslået.

Til § 2.

Loven træder i kraft den 1. december 2001.